

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17025

гр. София, 17.09.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в закрито заседание на 17.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

като разгледа дело номер **5184** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.143 АПК, вр. чл. 144 АПК и чл.248 ГПК.

Образувано е по молба на пълномощника на ответника по делото за изменение на постановеното Решение № 11553/11.07.2024 г. в частта за разноските, като бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение и за първото разглеждане на делото от административния съд, както и за осъщественото процесуално представителство пред касационната инстанция, съразмерно на отхвърлената част от исковата претенция, аналогично на присъдените разноски на ищеца.

В срока по чл.248, ал.2 ГПК ответникът по искането и ищец в съдебното производство чрез процесуалния си представител –адв.Ю. – САК изразява становище за неоснователност на подадената молба.

Съдът, като се запозна с изложеното в искането и становището на ответната страна по него, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно разпоредбата на [чл. 248, ал. 1 ГПК](#), в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Разпоредбата е приложима в административното производство на основание препращащата разпоредба на [чл. 144 АПК](#).

С оглед обстоятелството, че постановеното по делото решение не е окончателно, то срокът за упражняване на правото по [чл. 248, ал. 1 ГПК](#) е 14-дневен от съобщаване на решението. За молителя той е започнал да тече от 19.07.2024 г. и изтича на 02.08.2024 г. Молбата, по която е образувано настоящото производство е подадена на 01.08.2024 г., с което е спазен преклузивният срок по [чл. 248, ал. 1 ГПК](#).

Съответно процесното искане е допустимо – подадено от надлежна страна и в преклузивния срок, а разгледано по същество – основателно, по следните съображения:

Производството по адм.дело № 5184/2021 г. по описа на Административен съд

София-град е приключило с постановяването на Решение № 11553/11.07.2024 г., с което Националната агенция за приходите е осъдена да заплати на К. Т. К. сумата от 500,00 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 15.07.2019 г. до окончателното изплащане на сумата, като е отхвърлен иска за разликата до пълния претендиран размер от 1000 лв., като неоснователен. С решението Националната агенция за приходите също така е осъдена да заплати на ищеца К. Т. К. сумата от 22,50 лв., направени разноски за държавни такси, съобразно уважената част от иска, както и да заплати на адв. С. Ю. сумата от 800 лв. за оказана безплатна защита и съдействие на К. Т. К., съобразно уважената част от иска по настоящето дело, както и по адм.д. № 11211/2019 г. на АССГ и по адм.д. № 9874/2020 г. на ВАС, по касационна жалба. На ответника по иска и молител в настоящото производство Национална агенция за приходите е присъдена сума в размер на 50,00 лв., представляваща разноски за юрисконсулт, съобразно отхвърлената част от иска.

Съгласно разпоредбата на чл.81 ГПК, вр. чл.144 АПК, във всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция, съдът се произнася и по искането за разноски. Съгласно чл.226, ал.3 АПК, когато решението бъде отменено и делото бъде върнато за ново разглеждане от първоинстанционния съд, той се произнася и по разноските за водене на делото във Върховния административен съд. Посоченият принцип е приложен при определяне разноските на ищеца, като съдът е присъдил разноски за адвокатско възнаграждение за трите инстанции. По отношение на ответника са присъдени разноски само за настоящата инстанция. С оглед това искането на молителя има характера на искане за допълване, а не за изменение на разноските /доколкото не се възразява срещу определения размер/. В този случай, според мотивите към т.8 и т.9 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК на ВКС, „... правната последица, установена с чл.80, изр.2 ГПК, настъпва само по отношение на изменението на решението в частта му за разноските, а не по отношение на неговото допълване.“.

Както беше посочено и по-горе, на ответника са дължими разноски съобразно отхвърлената част от исковата претенция, които съдът в мотивите на решението е определил на 50 лева за настоящата инстанция. Такива действително не са присъдени за производството пред административния съд при първото разглеждане на делото, както и за разглеждането му от касационната инстанция. Следователно решението следва да бъде изменено в частта за разноските, като ищецът бъде осъден да заплати на ответника разноски в общ размер от 150 лева за осъщественото процесуално представителство пред трите съдебни инстанции.

Така мотивиран на основание [чл. 248, ал. 3 ГПК](#) вр. [чл. 144 АПК](#), Административен съд София-град, Второ отделение, 29-ти състав

О П Р Е Д Е Л И :

ИЗМЕНЯ Решение № 11553/11.07.2024 г., постановено по адм. д. № 5184/2021 г. по описа на Административен съд София-град в частта за разноските, както следва:

„ОСЪЖДА К. Т. К. с ЕГН [ЕГН] ДА ЗАПЛАТИ на Национална агенция за приходите сумата от 150,00 /сто и петдесет / лева, разноски за юрисконсулт,

съобразно отхвърлената част от иска.“

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: